

U-la España e a UE no bicentenario?

Descrición

O Bicentenario da independencia das repúblicas hispanoamericanas debería constituir, ao noso modo de ver, unha oportunidade excelente para propiciar un novo diálogo entre todos, aquí e alén do océano, dentro dun exquisito respecto á diversidade. Sería bo no seu marco facermos un exame profundo en canto ás realizacións habidas desde aquelas datas emancipadoras no campo da liberdade, da democracia e da reafirmación do dereito dos pobos á súa propia liberdade e autodeterminación na América Latina, nun camiño de construción das súas independencias e da súa integración rexional. Debería ser un bicentenario, en definitiva, no cal xunto á academia, estean presentes os saberes, as prácticas e a memoria do pobo, axuntados todos en harmonía nunha auténtica festa popular.

¿Bicentenario da independencia ou quinientos anos de colonialismo...? Tense feito moi pouco por España ao respecto do Bicentenario, máis aló da creación, no 2007, dunha Comisión do Bicentenario da Independencia das Repúblicas Iberoamericanas con poucos resultados prácticos até o momento. Todo parece quedarse no caso de España nunha realidade virtual.

Das actividades de Felipe González, nomeado polo Goberno español como embaixador extraordinario ese mesmo ano (do universo mundo neoliberal-empresarial) para o Bicentenario, ¡nin muller!

Polo que respecta á Unión Europea, a cuestión –non directamente económica e con exigüos antecedentes históricos– espéttalle claramente un interese menor. A súa participación non logra despegar do protocolario. Algo máis presente está China. Non en van calcúlase que en menos de un lustro, China reemplazará á Unión Europea como o segundo principal socio comercial da rexión e que en menos de unha década descabezará aos Estados Unidos do primeiro posto.

Claro que no pecado por omisión de España vai a penitencia. Sirvan como expresión diso os seguintes datos: segundo un cuestionario do Latinobarómetro só o 43% das xentes latinoamericanas contesta correctamente á pregunta: “¿De quen se independizou o seu país?”. Porcentaxe magra, con todo, xa esperada tendo en conta o nivel medio de educación, o cal non supera os sete anos. A mellor informada é a chilena (71%); a menos, a dominicana (11%). É penoso canto vimos sinalando, se temos en conta que, comparativamente, Alemaña, sen practicamente nexos históricos con aquela rexión, tense manifestado, en termos de Bicentenario, máis activa que España nalgún dos países concernidos.

Á España “reconquistadora” desde principios dos noventa no terreo dos negocios da América hispana –sen desprezar as actuacións no Brasil–, coa presenza dos ¿seus? bancos, empresas enerxéticas, seguros, telefonía, viaxes, hosteleiras e outras –que non deberían ser enxuzadas por un igual en canto á súa avidez–, non parece interesarlle de verdade un Bicentenario imbuido dun contido liberador. Non deixa de ser paradoxal o retroceso histórico que representa para Iberoamérica que, douscentos anos despois da súa independencia política, as grandes corporacións españolas controlen amplamente importantes sectores estratéxicos desta rexión.

[Acceso ao artigo orixinal no repositorio web 1998-2012](#)

APARTADOSTEMATICOXEOGRAFICOS

Acción exterior de Galicia ARCHIVO

IDIOMA

Galego

Fecha de creación

julio 30, 2010

Campos meta

Autoría : 3740

Datapublicación : 2010-07-30 00:00:00